

Uzdanje u Gospodina

PSALAM 130 jedanaesti je od petnaest psalama poznatih kao Hodočasničke pjesme. Ove su pjesme tradicionalno pjevali hebrejski hodočasnici dok su se uspinjali uzbrdicom do Jeruzalema kako bi prisustvovali trima

Ključni stih: “*U JAHVU ja se uzdam, duša se moja u njegovu uzda riječ.*”
godišnjim hodočasničkim svetkovinama u Hramu.—5. Mojsijeva. 16: 16; Psalmi 122: 1-4

— **Psalmi 130: 5**

Izabrani tekstovi:
Psalmi 130: 1-8

Primarna tema ovih Hodočasničkih pjesama bila je ohrabriti hodočasnike na njihovu putu prema Jeruzalemu. Sporedna tema o kojoj

se govori u ovim psalmima bilo je očekivanje spasenja puno nade kroz dolazak nadolazećeg Mesije. Apostol Pavao kasnije govori o uvjetima i događajima poput ovih koji su ih trebali učiniti spremnima prihvatiti Isusa Krista kada se pojavio.—Galaćanima 3: 21-24

Stihovi od jedan do tri postavljaju kontekst ovog psalma. “Iz dubine, JAHVE, vapijem tebi”, kaže prvi stih. Duboke vode čest su lik koji se koristi u Bibliji za označavanje nevolje i opasnosti. Ovdje se govori o osobnoj, ali i nacionalnoj patnji. Psalmist intenzivno osjeća taj teret. Izrael je u opasnosti da ga preplavi more nevolja. Psalmist čezne za iskupljenjem za svoje sunarodnjake, kao što je prikazano u stihovima 7 i 8, dok se stihovi od 1 do 6 usredotočuju na njegovu osobnu nevolju. Stoga možemo izvući osobne pouke iz psalmistove nevolje.

Riječ “dubine” kako se ovdje koristi mogla bi se primijen-

iti na nevolje kao što je tuga zbog gubitka prijatelja, imovine ili tjelesna patnja. To se također može primijeniti na svijest o krivnji koja proizlazi iz grijeha. Takve dubine također mogu proizaći iz duševne boli zbog gubitka vjere, podlijevanja snažnom iskušenju ili nevolje i tuge srca s obzirom na bol i patnju svijeta. Međutim, iz ovih i drugih dubina tuge, naša je povlastica zazvati Gospodina u pomoć.—Filipljanima 4: 6,7

Treći stih naše lekcije ukazuje na ozbiljan strah psalmista. Kad bi Bog vodio zapise nedjela, nitko ne bi mogao biti spašen. Apostol Pavao nam govori da je zakon učinio upravo to: “Čemu onda Zakon? Dometnut je poradi prekršaja dok ne dođe potomstvo komu je namijenjeno obećanje; sastavljen je po anđelima preko posrednika.” (Galaćanima 3: 19) Jedini način olakšanja za dušu zapetljanu grijehom je gledanje samo na Boga. Mnoge stvari se mogu prikazati kao skretanje pažnje ili lijekovi, ali samo Gospodin može iscijeliti. Koliko bismo trebali biti zahvalni što se takav strah može ukloniti vjerom u našeg Gospodina i Spasitelja, Isusa Krista. “I mir Božji koji je iznad svakog razuma čuvat će srca vaša i vaše misli u Kristu Isusu.”—Filipljanima 4: 7

Današnji ključni stih otkriva psalmistovo povjerenje da će Bog čuti i odgovoriti na svaki krik boli, jer ljubav i milosrđe određuju tko je on. (1.Ivanova 4: 8; Psalmi 116: 5) Ne samo da je psalmist polagao svoju nadu u Gospodina, nego nas i apostol Pavao podsjeća na Abrahama kada se obećanje sina u njegovoj starosti činilo nemogućim: “U nadi protiv svake nade povjerova Abraham da postane *ocem narodâ mnogih* po onom što je rečeno: *Toliko će biti tvoje potomstvo.*” (Rimljanima 4: 18) Poput psalmista i onih kao što je vjerni Abraham, imajmo nepokolebljivo povjerenje u Gospodina i njegovo usmjeravanje naših života. ■